

המיועד לתפקיד שר-המיסחר והתעשייה בממשלת הליכוד, מתערב תמיד על מוצרי בית-החרושת למוצרי-חלב שבבעלותו. מייד אחרי הבחירות הפסיד הרובין שלושה גביעי מוסיקולוד לדובר הליכוד בי-הסדרות, יוסי רקנאטי, ש'טען כי הליכוד יוכה ב-41 מנדטים, הורבין היה פסימי יותר, דיבר על 35 מנדטים בלבד. את המוס חילק רקנאטי בין בני באי המסיבה שאירגן בביתו לכבוד הנצחון. אחד ה-

אזין אפרז ציגת תורכיה בפסטיבל התל-אביבון שנערך השבוע בתל-אביב, הצליחה לנוב את ההצגה כשהופיעה בתלבושת ססגונית מרהיבה, והשמיעה שר רומנטי יפהפה שלא זכה באחד מהמקומות הראשונים. בגלל הופעתה של אזין החליט הנציג היווני לבטל את ההשתתפות ב'פסטיבל. אני מצטערת שהנציג היווני לא הופיע בגללי, אמרה אזין, אבל ההפסד כולו שלו. היו לנו טיולים נהדרים בישראל, וחוף מזה, אני יודעת שאצלכם הזמר היווני מאד פופולרי, ועל התורכי כימעט שאינכם יודעים דבר, לכן החלטתי לבוא לישראל."

אורחים שם היה אלוף (מיל.) עזר וייצמן, שאמר לנוכחים: "לדפוק את המערך בבחירות הנוכחיות היה קשה כימעט כמו לשכנע את המטכ"ל ש'אנחנו מסוגלים לדפוק את חילהאוויר המצרי במילחמת ששת-הימים." במסיבת-העתונאים ש'זימן רפאל הלפרין כדי ל'הסביר שם את תלונתו נגד האולטי-מיליונר שמואל פ' לאטור-שרון נכה, כמשפיק, גם יועצו ואיש-סודו של פלא-טו. העיתונאי ז'אק בן-ארי ריב, כשהבחין בו העיתונאי ישעיהו (שייקה) בן-פר' רת, הידוע בהתנגדותו העזה לפלאטו, קרא לעברו: "בקרוב תעמוד אתה במקום שבו עומד הלפרין ותספר לו את כל ה'אמת." בן-אודיס לא השיב לו, ושייקה המשיך: "למה אתה לא עונה לי? אתה מפחד לסי-פר את האמת?" בן-אודיס עמד בשתיקתו. שייקה הנרגז לא ויתר, המשיך לצעוק ל'עבר בן-אודיס, שהיה עובר איש רשות-השדור: "איך נכ'ל נכנסת לכאן, יש לך בכלל

בריחה מאחריות

הפרופסור אפרים אורבך, המקובל כאחד מ'אישיהמוסר במדינה, מי שהיה בשעתו מעמד לנשיאות המדינה, הפך את שתיקתו כדי להגיב על ההצעה והסכמה למנות את משה דיין כשר-החוץ. כתב אורבך:

"התנגדתי למינוי של מר דיין לשר ביטחון ומעצבים מיסריים וממלכתיים כאחד, ואינני יכול שלא להביא על מר בננו, הרגול בשם הממלכתי, תיזה, שלא חש בכך.

"לאחר מה שאירע במלחמת יוסי-המיסורים דיין לא התפטר, אלא התפטר בכל מיני תירוצים כדי להחזיק בתפקידו עד שגולדה מאיר התפטררה מהאגף-הממשלה בלחץ עיתונאי. אבל לא זו בלבד שלא התפטר אלא גם לא מצא לנחון להשיגע מילה על מיתת אחריותו לפיטולנות שנתל.

"במדינות דמוקרטיות מוסקיות שרים ניתנים את הדין על כשירותם במשרדיהם גם אם לא נשלו באיבו איש. מכיוון שגבר דיין לא הראה נכונות להודות באחריות, אין הוא ראוי לשאת באחריות, לא רק בשירותו אלא כשר כלשהו, ולא כממשלה הליכוד, אלא כממשלה כלשהי" (מעריב)

זנות פוליטית

בין כל התגובות הנוצעות להודעה על מינויו של משה דיין כשר-החוץ בממשלת הליכוד, בלט מאמר של עורך על המיטימר מארק גפן:

"דיין גרוע מונח. לפתע הוא מודחל אל הליי-כרד, לפניית המינוי מקבל את השוחד הפוליטי, טכטורו לא היה בקורנותה של מדינת ישראל, וספק אם נתחש דבר כזה ובנסיבות כאלה בארץ כלשהי. דיין רגיל מאוזמתמוד להעדר עקרונות מיסריים, הוא איש שעליו רבצה האחריות ה'עיקרית על מודחלי מלחמת יוסי-המיסורים, לא התירעם מוקם הציבור ולא עשה את המוסר-מאלו במוקרה כזה - להתפטר ולקבל על עצמו את האחריות האישית והמיניסטריואלית. ראו נא את ההבדל בין יצחק רבין, אשר הפתק מתפקידו בשל ה'שבוש-גבו שלא נסגר במידע לבין משה דיין, אשר עליו רובצת האחריות לכל אשר אירע בפתיחה האינללה למלחמת יוסי-המיסורים. אכן זהו משה דיין, שגם הביקורת שתושגעם בציבור היום לא תעטה עליו כל יום שכן המוסר מעדי נני הוא דבר שהוא עצמו מהלום עליו או דבר שנטררת את מטרותיו.

"בדיסטוריה שתיכבם לעתיד לבוא - מתוך הנחה שלא תיכתב עלידו הדיסטוריות של הליכוד - יושאר דיין כרמות של עירק הרומס כל עירקו של מוסר ציבורי והמכון למסור את הכרטי ואת תנועתו תמורת קאריירה אישית." (על המיטימר)

מנהיגות חולה

צ'רצ'יל, רוזוולט ואייזנהאר נדרשו להכרעות מדיניות קשות בזמן שסבלו ממחלות חמורות. ליואל מרקוס ברור שמצבם השפיע במידה זו או אחרת על החלטותיהם, והוא מתאר את היוצאות האפשריות של מחלת בגין לגבי דמות הממשלה: "יש אנמרים שהתקפילם ערשים משהו ל'אדם - נפשית ופיזית - כשיצאיים הרם פשי-דום. אדם רגיל כמזכרו של בגין ודאי שהיה קיבל, מעטת רוסאוו, הנבלות המידות על פניו לותו ואולו אף מהלוק מ'קצוע. אך בגין הוא הנכס העיקרי של הליכוד ובעל-ההסמכות החיוני שם. בלעדיו הכל עשוי להתפרר. הם יחזיקו בי כל עוד ירצה מר בגין והיה ראשי-הממשלה שני טרד ללפת, איזו, לנוח הרבה, להגביל מיספר שניות עבודתו, להימנע מהתנגשות עסק כדי יצי טרד להאציל הרבה כמפוזותיו. הוא יהיה האר-דיאלוג שלא ייכנס לפיטום, אך בעל סמכות עליונה גדולה כמיועד בשל מחלת-הלב. הכל יהלכו סביבו על כוונות, וכל אופוזיציה פנימית שתתקן בנימוק האנשי: "האם אתם רוצים לני רוב לבגין התקף? הפעיה הזאת של ראשי-ממשלה במושרת הלקות, או ראשי-ממשלה במושר רה מלאה שתפגע קשות במצב בריאותו, תהיה הכפיהה העל פ'עילות הממשלה החשית ש'תקום. יש להניח שמאחורי, גיוסו של משה דיין לממשלת הליכוד עמדו ודאי המחשבות בדבר מצב-בריאותו של מנחם בגין." (הארץ)

לשבור את הקונסנוס

בבחירות האחרונות לא היתה הצבעת-מחאה.

דמוחו של עדיק הרומס כל עיקרון * ראשי-ממשלה במישרה חלקיה * העיקטרת והשכס של ראשי-הממשלה

זאת הוכיחו קולותיהם של המצביעים לראשונה, ש'45% מהם הוענקו לליכוד. יהושע סובול יוצא נגד הקונסנוס הלאומי הקיים, ומסביר כיצד הת'פתחה ה'התיישרות ימינה".

"בני השמנהה'עיסרה היו בני שמונה ביזם שפרצה מלחמת ששת-הימים, והשילטון הור'דני כנדה התחלף בשילטון ישראל. כשמן הפתם עריון שיהקו ב'האנדו'אס' וב'סומרי'דרד', שמעי שחיל-האוויר של מדינתם מכצע הפצצות-עומק במצרים, עשויים סדר ברוקח המתפרקת, ואיוז ניהם הלכו הלוק והחכט בדיבורים על מהכלים כקשר עם פלסטינים. כד-ככד עם זאת הלכו ותכי מן הצרמנות סכום הכותל המזרחי, מערת-המכפלה ומקומות קדושים אחרים, והארץ, ואמי צעיה-התיקשורת הדמונית, מלאו שמזונות של מלח התי.

"אין מינם מהמקנה שתיצאות המהירות פשוט מנפאאות את הקונסנוס הלאומי. כל עוד זה הינו הקונסנוס האישית לרוב של העם, אשר נתו יותר ממהציות קולותיו למין הדתי, וכל עוד זה הקונסנוס המלח בישולו מופלגת עובדה, תימשך עליותו ההדרגתית והקבועה של הימין הדתי כפי שהוא נמשכת והולכת מאז החל הפיר מאן שלאחר מלחמת ששת-הימים. הסיבה לכך בעיני: ה'הגיון הדתי היא-הוא המבטא את הפני-מנום הזה ללא מעצורים, והוא גם המסיק את ההסקנות העיקריות המשתמעות ממנו ללא כיר שה: כן, הארץ כולה שלנו, לא, הפלשתינאים אינם עם יאנים ראויים למדינה נפרדת. את ה'פעיות שלהם - שופתרו כמיונרת הממלכה האשטיית, מעמד ליהודי."

(על המיטימר)

תחזית עליזה

עמוס קינן החליט שלא להצטרף לרואייה-שחור רות, והוא מצוי תחזית חביבה ובלתי-מיוקת: אין צורך להיחפז. אפשר לעשות את כל החכי-נת מנחה, לבסוף שישקט כלי לעשות היה, זה יקח לפחות שלושה חודשים, לפחות המוקד על חלוקת התקום ואם את התהליך יאפשר ארוזה ללא כחלה.

"היו מזה ככלל לא יקרה שום דבר נורא. כל מה שעשוי לקרות הוא, שבדיסטוריה ש'עם ישראל יורעם, שבמשיך כמה חודשים היה מנחם בגין ראשי-הממשלה. וזה הכל, ואין מה לדאוג ואין מה להיחפז. בגין כמה חודשים, בגין לא יהיה ראשי-ממשלה. איך? כך או כך, או אחי-רת. אבל ראשי-ממשלה, הוא לא יהיה. ואפ'ילי-פי שלא יפה לנחשו הפותי הוא רב, ואפשר לני-חש שראשי-הממשלה הוא לא יהיה עוד, ולא שיימחה ארץ, ולא יגאל הרבין. למה? מכמה סיבות. ראשית, שום לא מנחם איש לא הצביע בעינם. שנית, איש מזה אינו מקיבל על השנים האחרים, ועלשנית, הם לא יהיו ראשי-הממשלה בפני שמישהו אחר יהיה.

"קרוב לוודאי שהוא יהיה פרופסור לארכיאוי-הינה, עם שכס ובתקופת. ובתחזית העליזה ה'זאת, אנו נפרדים מן הקרא המנדאג."

(ידועת אחרונות)

כסוקי השבוט

- אהיה הר-אבן: "למנהיגי ישראל חסרה מערכת-הסברה שתסביר להם את המציאות."
- יעני קין בתב "דבר": "מאיר זר רע - בגין קוצר."
- הישר היום ב-רב: "חשוב מאד ש'נדע מי איתנו ומי לא איתנו, וכי חברים במפ'לגה יעמדו מאחורי המצע שלה."
- מאיר עמית: "לכסות ערווה של מי שהו - אנו לא מוכן."
- נשיא מצרים, אנואר סאדאת: "אין כל הבדל בין רבין לבגין."
- ח"כ מנחם פריש: "היושע הבינו-ביין: "אי-אפשר יותר להצטלם אתך ברחוב כראשי-מפלגה."
- אשר ירדן עה ד"ש: "יושבים שם חברה טובים. אילו הייתי בחיץ, גם אני הייתי מצביע בעדם."
- הישר שימיעין פרס: "אני מקוה שבי עוד 120 שנה מנהיג הליכוד ייבחר בדרך דמוי קראטית."
- משה דיין בתגובה על ועם האורים השכילים נגדו: "הם אנשים בלתי אובייקטיביים!"
- סיריבי קשת: "מי שנדהם מהיושר ה'אינטלקטואלי של משה דיין - שיקום."
- עמוס קינן: "מי שלא מאמין שהמערך מת, סימן שאינו מכיר את משה דיין."